

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 678/2011

z dne 14. julija 2011

o nadomestitvi Priloge II in o spremembi prilog IV, IX in XI k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila („okvirna direktiva“)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

lahko zato preseže dovoljeno število. Zato je pomembno navesti, katere tehnične lastnosti vozila naj se uporabijo kot merilo pri določanju novega tipa.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila („okvirna direktiva“) ⁽¹⁾, in zlasti člena 39(2) in (3) Direktive,

- (4) V skladu z načeli, vsebovanimi v sporočilih Komisije Akcijski načrt „Poenostavitev in izboljšanje zakonodajnega okolja“ ⁽²⁾ in Akcijski program za „zmanjševanje upravnih obremenitev v Evropski uniji“ ⁽³⁾ je primerno ponovno proučiti merila, ki naj se uporabijo za opredelitev variant in izvedenk v okviru tipa vozila, da se zmanjša upravna obremenitev za proizvajalce vozil. Posledica bi bil bolj pregleden postopek homologacije za pristojne organe držav članic.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2007/46/ES vzpostavlja usklajen okvir, ki vsebuje upravne predpise in splošne tehnične zahteve za vsa nova vozila, sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote. Zlasti vsebuje posebne opredelitve v zvezi z vozili, ki so potrebne za pravilno delovanje evropskega sistema homologacije.

- (5) Glede na trend globalizacije v avtomobilskem sektorju je delo Svetovnega foruma za harmonizacijo pravilnikov o vozilih („Delovna skupina 29 (WP.29)“) vse bolj pomembno. Ker je treba zaradi izpolnjevanja priporočil skupine na visoki ravni CARS 21 pravilnike Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) vključiti v zakonodajo EU ali celo nadomestiti direktive ali uredbe EU s pravilniki UN/ECE ter globalne tehnične predpise vključiti v zakonodajo EU, je treba zagotoviti skladnost zakonodaje Evropske unije s pravilniki UN/ECE.

(2) Eden od ciljev Direktive 2007/46/ES je širitev evropskega sistema homologacije vozil na vse kategorije vozil. Prilogo II k Direktivi 2007/46/ES, ki vključuje potrebne posebne opredelitve, je treba zaradi upoštevanja tehničnega napredka preoblikovati. Zato je treba obstoječe opredelitve spremeniti ali oblikovati nove opredelitve.

- (6) Glede na tekoče usklajevanje v Svetovnem forumu za harmonizacijo pravilnikov o vozilih je pomembno upoštevati najnovejši napredek, zajet v Resoluciji št. R.E. 3 o razvrstitvi in opredelitvi motornih in priklopnih vozil v okviru Sporazuma UN/ECE, ki se nanaša na sprejetje enotnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in na pogoje za vzajemno priznavanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov („Revidiran sporazum iz leta 1958“), in Posebno resolucijo S.R. 1 o skupnih opredelitvah kategorij vozil, masah in merah v okviru Sporazuma UN/ECE o oblikovanju globalnih tehničnih predpisov za kolesna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v kolesna vozila in/ali uporabijo na njih („Vzporedni sporazum ali Sporazum iz leta 1998“). Le z vključitvijo tega napredka v okvirno direktivo se lahko zagotovi pravilno delovanje evropskega homologacijskega sistema. Zato je treba uvesti nova merila za določanje, ali naj se tip vozila uvrsti v kategorijo „M“ ali „N“.

(3) Izkušnje kažejo, da so sedanja merila za določitev, ali naj se novi model vozila upošteva kot nov tip, preveč nedoločna. Tako pomanjkanje gotovosti lahko upočasnijo izvajanje novih zahtev, opredeljenih v zakonodaji EU v zvezi z novimi tipi vozil. Poleg tega izkušnje kažejo, da je mogoče zakonodajo EU za majhne serije obiti tako, da se tipi vozil razdelijo v več podtipov na podlagi različnih homologacij. Število novih vozil, ki se v Evropski uniji lahko dajo v uporabo na podlagi režima majhnih serij,

⁽¹⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

⁽²⁾ COM(2002) 278 konč.

⁽³⁾ COM(2007) 23 konč.

- (7) V skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil⁽¹⁾ morajo države članice za vsako novo vozilo, registrirano na njihovem ozemlju, voditi evidenco, ki med drugim vsebuje podatke o tipu, varianti in izvedenki vsakega posameznega vozila glede na emisije CO₂. Bistveno je določiti merila, v skladu s katerimi mora biti lahko tovorno vozilo homologirano kot vozilo kategorije M₁ ali N₁. Ta merila morajo biti objektivna in morajo predstavljati smernice za proizvajalce vozil ter organe za homologacijo in registracijo vozil. V skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 443/2009 je treba opredeliti uporabo inovativnih tehnologij, ki pospešujejo nadaljnje zmanjšanje emisij CO₂. To je treba izvesti s „kodo“, ki jo proizvajalec dodeli vozilu, tako da vsak tip/varianta/izvedenka ustreza enkratnemu naboru inovativnih tehnologij. Identifikacija takih inovativnih tehnologij je zato mogoča iz opredelitve tip-varianta-izvedenka. Zato je primerno dodati ustrezen vnos v Prilogo II k Direktivi 2007/46/ES.
- (8) Ker je treba tip nadgradnje opredeliti v certifikatu o skladnosti, kar naj bi olajšalo registracijo novih vozil v državah članicah, bi morala uporaba usklajenih kod za vsako vrsto nadgradnje poenostaviti postopek registracije. Vrstam nadgradenj je treba dodeliti seznam ustreznih kod, da se omogoči avtomatizirana obdelava podatkov.
- (9) Ker priklopniki, ki so oblikovani posebej za prevoz težkega tovora, ne morejo izpolniti vseh določb regulativnih aktov iz Priloge IV k Direktivi 2007/46/ES, katerih izpolnjevanje je potrebno za podelitev evropske homologacije, je te priklopnike glede na njihove tehnične lastnosti primerno vključiti v kategorijo vozil za posebne namene. Za namene homologacije je treba določiti poenostavljen sklop pravil, da se omogoči njihova homologacija na evropski ravni. Zato je treba dodati nov dodatek k Prilogi XI k Direktivi 2007/46/ES.
- (10) Z novim tehničnim razvojem, ki je trenutno v teku, naj bi obvladali zahteve po novih rešitvah pri prevozu blaga. V okvirno zakonodajo je zato treba vključiti nove opredelitve, da se omogoči določitev primernih tehničnih predpisov v ustreznih regulativnih aktih iz Priloge IV ali XI k Direktivi 2007/46/ES. Treba je pojasniti, da se ES-homologacija za taka vozila ne sme odobriti, dokler zakonodaja o homologaciji ni ustrezno spremenjena.
- (11) Pri sprejemanju Direktive Komisije 2010/19/EU z dne 9. marca 2010 o spremembi Direktive Sveta 91/226/EGS in Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta zaradi prilagoditve tehničnemu napredku na področju sistemov za preprečevanje škropljenja izpod koles za nekatere kategorije motornih in priklopnih vozil⁽²⁾ se je pojavila napaka, ker je ta direktiva spremenila tudi priloge IV in XI k Direktivi 2007/46/ES. Navedeni prilogi je predhodno nadomestila Uredba Komisije (ES) št. 1060/2008 z dne 7. oktobra 2008 o nadomestitvi prilog I, III, IV, VI, VII, XI in XV k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila („okvirna direktiva“)⁽³⁾. Zaradi pravne gotovosti je treba odslej katero koli delno spremembo navedenih prilog uvesti z uredbo. Ker je bil ustrezen člen 2 Direktive 2010/19/EU črtan s Sklepom Komisije 2011/415/EU z dne 14. julija 2011 o popravku Direktive 2010/19/EU o spremembi Direktive Sveta 91/226/EGS in Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta zaradi prilagoditve tehničnemu napredku na področju sistemov za preprečevanje škropljenja izpod koles za nekatere kategorije motornih in priklopnih vozil v zvezi s spremembo prilog k Direktivi 2007/46/ES⁽⁴⁾, je za odpravo navedene napake primerno s to uredbo izvesti spremembe, ki so bile predhodno vsebovane v navedenem členu.
- (12) Da se zagotovi pravilno delovanje sistema homologacije, je primerno posodobiti priloge k Direktivi 2007/46/ES, da se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku.
- (13) Prav tako je primerno posodobiti priloge k Direktivi 2007/46/ES, da se določijo tehnične zahteve za homologacijo vozil za posebne namene.
- (14) Ker so določbe navedenih prilog dovolj podrobne in državam članicam ni treba izvajati nadaljnjih ukrepov za prenos v nacionalno pravo, je primerno nadomestiti Prilogo II in spremeniti priloge IV, IX in XI z uredbo v skladu s členom 39(8) Direktive 2007/46/ES.
- (15) Prilogo II je treba nadomestiti in priloge IV, IX in XI ustrezno spremeniti.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 72, 20.3.2010, str. 17.

⁽³⁾ UL L 292, 31.10.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ Glej stran 76 tega Uradnega lista.

- (16) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Tehničnega odbora za motorna vozila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Direktiva 2007/46/ES se spremeni:

1. Priloga II se nadomesti z besedilom v Prilogi I k tej uredbi.
2. Priloga IV se spremeni v skladu s Prilogo II k tej uredbi.
3. Priloga IX se spremeni v skladu s Prilogo III k tej uredbi.
4. Priloga XI se spremeni v skladu s Prilogo IV k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba ne razveljavlja nobene homologacije za vozila, podeljene pred 29. oktobrom 2012, niti ne preprečuje razširitve takih homologacij.

Člen 3

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljala bo za nove tipe vozil, odobrene 29. oktobra 2012 in po tem datumu.

Zahteve iz Priloge II ter točk 1 in 2 Priloge IV veljajo od 9. aprila 2011.

2. Kot odstopanje od drugega pododstavka odstavka 1 lahko proizvajalci od 4. avgusta 2011 uporabljajo katero koli določbo te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. julija 2011

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

„PRILOGA II

SPLOŠNE OPREDELITVE POJMOV, MERILA ZA RAZVRŠČANJE VOZIL, TIPI VOZIL IN TIPI NADGRADNJE

UVODNI DEL

Splošne opredelitve pojmov in splošne določbe

1. **Opredelitve pojmov**

- 1.1 ‚Sedežno mesto‘ pomeni katero koli mesto, na katerem lahko sedi ena oseba, ki je vsaj tako velika kot:
- (a) preskusna lutka, ki po merah ustreza 50 % moške populacije v primeru voznika;
  - (b) preskusna lutka, ki po merah ustreza 5 % odrasle ženske populacije v vseh ostalih primerih.
- 1.2 ‚Sedež‘ pomeni popolno strukturo skupaj z opremo, ki je ali ni del karoserije vozila, namenjeno za sedenje ene osebe.
- 1.2.1 Izraz ‚sedež‘ pomeni oboje, tako posamezen sedež kot sedežno klop.
- 1.2.2 Zlozljivi sedeži in odstranljivi sedeži so vključeni v to opredelitev.
- 1.3 ‚Blago‘ pomeni zlasti katere koli premične stvari.
- Izraz ‚blago‘ vključuje proizvode v razsutem stanju, končne izdelke, tekočine, žive živali, poljščine, nedeljivi tovor.
- 1.4 ‚Največja masa‘ pomeni ‚največjo tehnično dovoljeno maso obremenjenega vozila‘, kot je opredeljeno v točki 2.8 Priloge I.

2. **Splošne določbe**

- 2.1 Število sedežnih mest
- 2.1.1 Zahteve glede števila sedežnih mest veljajo za sedeže, ki so predvideni za uporabo med vožnjo vozila.
- 2.1.2 Ne veljajo za sedeže, ki so predvideni za uporabo med mirovanjem vozila in ki so za uporabnike jasno označeni bodisi s piktogramom ali znakom z ustreznim besedilom.
- 2.1.3 Za določanje števila sedežnih mest se uporabljajo naslednje zahteve:
- (a) vsak posamezen sedež šteje za eno sedežno mesto;
  - (b) v primeru sedežne klopi vsak prostor širine najmanj 400 mm, merjene na nivoju blazine sedeža, šteje za eno sedežno mesto.

Ta pogoj proizvajalcu ne preprečuje uporabe splošnih določb iz točke 1.1;
  - (c) vendar pa prostor iz točke (b) ne šteje za eno sedežno mesto, če:
    - (i) lastnosti sedežne klopi spodnjemu delu preskusne lutke preprečujejo sedenje v naravnem položaju, na primer: pritrjena sredinska konzola, nepodložena površina ali notranja oprema, ki prekinja nazivno sedežno površino;
    - (ii) oblika poda neposredno pred domnevnim sedežnim mestom (na primer sredinski tunel) preprečuje naravni položaj nog preskusne lutke.
- 2.1.4 Pri vozilih, ki spadajo na področje Direktive 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža, in o spremembah direktiv 70/156/EGS in 97/27/ES ⁽¹⁾, je treba mero iz točke 2.1.3(b) uskladiti z minimalnim prostorom, zahtevanim za eno osebo pri različnih razredih vozil.

⁽¹⁾ UL L 42, 13.2.2002, str. 1.

- 2.1.5 Če so v vozilu pritrđišča za odstranljiv sedež, je treba odstranljiv sedež upoštevati pri določanju števila sedežnih mest.
- 2.1.6 Prostor, namenjen invalidskemu vozičku z uporabnikom, se šteje za eno sedežno mesto.
- 2.1.6.1 Ta določba ne vpliva na zahteve iz točk 3.6.1 in 3.7 Priloge VII k Direktivi 2001/85/ES.
- 2.2 Največja masa
- 2.2.1 Pri vlečnih vozilih za vleko polpriklopnikov največja masa, ki se upošteva pri razvrstitvi vozila, vključuje največjo maso polpriklopnika, ki jo nosi sedlasta sklopka.
- 2.2.2 Pri motornem vozilu, ki lahko vleče priklopnik s centralno osjo ali priklopnik s togim ojesom, mora največja masa, ki se upošteva za razvrstitev motornega vozila, vključevati največjo maso, ki se prek vlečne sklopke prenese na vlečno vozilo.
- 2.2.3 Pri polpriklopniku, priklopniku s centralno osjo in priklopniku s togim ojesom mora največja masa, ki se upošteva za razvrstitev vozila, ustrezati največji masi, ki se prenese na tla prek koles osi ali skupine osi, ko je polpriklopnik oz. priklopnik spet z vlečnim vozilom.
- 2.2.4 Pri podporni osi mora največja masa, ki se upošteva za razvrstitev vozila, vključevati največjo maso polpriklopnika, ki jo nosi sedlasta sklopka.
- 2.3 Posebna oprema
- 2.3.1 Vozila s pritrjeno opremo, kot so stroji ali naprave, štejejo za vozila iz kategorije N ali O.
- 2.4 Enote
- 2.4.1 Če ni drugače določeno, morajo vse merske enote in z njimi povezani simboli izpolnjevati določbe Direktive Sveta 80/181/EGS ⁽¹⁾.

3. Razvrstitev vozil v kategorije

- 3.1 Proizvajalec je odgovoren za razvrstitev tipa vozila v določeno kategorijo.

V ta namen morajo biti izpolnjena vsa ustrezna merila iz te priloge.

- 3.2 Zaradi dokazovanja, da je treba tip vozila razvrstiti v posebno skupino kot vozilo za posebne namene (koda SG), lahko homologacijski organ od proizvajalca zahteva ustrezne dodatne informacije.

DEL A

Merila za kategorizacijo vozil

1. Kategorije vozil

Za namene evropske in nacionalne homologacije ter posamične odobritve se vozila razvrstijo v skladu z naslednjo klasifikacijo:

(Homologacija se lahko podeli le za kategorije iz točk 1.1.1 do 1.1.3, 1.2.1 do 1.2.3 in 1.3.1 do 1.3.4.)

- 1.1 Kategorija M Motorna vozila, zasnovana in izdelana predvsem za prevoz potnikov in njihove prtljage.
- 1.1.1 Kategorija M₁ Vozila kategorije M z največ osmimi sedežnimi mesti poleg voziškega sedežnega mesta.

V vozilih kategorije M₁ ni predviden prostor za stoječe potnike.

Število sedežnih mest je lahko omejeno na eno sedežno mesto (tj. voziško sedežno mesto).

⁽¹⁾ UL L 39, 15.2.1980, str. 40.

- 1.1.2 Kategorija M₂ Vozila kategorije M z več kot osmimi sedežnimi mesti poleg vozniškega sedežnega mesta, katerih največja masa ne presega 5 ton.

Vozila kategorije M₂ imajo lahko poleg sedežnih mest tudi prostor za stoječe potnike.

- 1.1.3 Kategorija M₃ Vozila kategorije M z več kot osmimi sedežnimi mesti poleg vozniškega sedežnega mesta, katerih največja masa presega 5 ton.

V vozilih iz kategorije M₃ je lahko predviden prostor za stoječe potnike.

- 1.2 Kategorija N Motorna vozila, zasnovana in izdelana predvsem za prevoz blaga.

- 1.2.1 Kategorija N₁ Vozila kategorije N, katerih največja masa ne presega 3,5 tone.

- 1.2.2 Kategorija N₂ Vozila kategorije N, katerih največja masa presega 3,5 tone, vendar ne presega 12 ton.

- 1.2.3 Kategorija N₃ Vozila kategorije N, katerih največja masa presega 12 ton.

- 1.3 Kategorija O Priklopniki, zasnovani in izdelani za prevoz blaga ali potnikov in za nastanitev potnikov.

- 1.3.1 Kategorija O₁ Vozila kategorije O, katerih največja masa ne presega 0,75 tone.

- 1.3.2 Kategorija O₂ Vozila kategorije O, katerih največja masa presega 0,75 tone, vendar ne presega 3,5 tone.

- 1.3.3 Kategorija O₃ Vozila kategorije O, katerih največja masa presega 3,5 tone, vendar ne presega 10 ton.

- 1.3.4 Kategorija O₄ Vozila kategorije O, katerih največja masa presega 10 ton.

2. Podkategorije vozil

2.1 Terenska vozila

„Terensko vozilo“ pomeni vozilo, ki spada v kategorijo M ali N in ima posebne tehnične lastnosti, ki mu omogočajo vožnjo zunaj običajnih cest.

Za te podkategorije vozil se doda črka „G“ kot pripona k črki in številki, ki označujeta kategorijo vozila.

Merila za razvrstitev vozil v podkategorijo terenskih vozil se določi v oddelku 4 dela A te priloge.

2.2 Vozila za posebne namene

- 2.2.1 „Vozila za posebne namene“ pomeni vozila kategorij M, N ali O s posebnimi tehničnimi lastnostmi, ki jim omogočajo izvajanje funkcije, ki zahteva posebne ureditve in/ali opremo.

Za nedodelana vozila, namenjena razvrstitvi v podkategorijo vozil za posebne namene, se doda črka „S“ kot pripona k črki in številki, ki označujeta kategorijo vozila.

Različni tipi vozil za posebne namene so opredeljeni in navedeni v oddelku 5.

2.3 Terenska vozila za posebne namene

- 2.3.1 „Terensko vozilo za posebne namene“ pomeni vozilo, ki spada v kategorijo M ali N in ima posebne tehnične lastnosti iz točk 2.1 in 2.2.

Za navedene kategorije vozil se doda črka „G“ kot pripona k črki in številki, ki označujeta kategorijo vozila.

Za nedodelana vozila, namenjena razvrstitvi v podkategorijo vozil za posebne namene, se doda črka „S“ kot druga pripona.

3. Merila za uvrstitev vozil v kategorijo N

- 3.1 V kategorijo N se tipi vozil uvrščajo na podlagi tehničnih lastnosti vozila iz točk 3.2 do 3.6.
- 3.2 Prostori, kjer so sedežna mesta, morajo biti načeloma popolnoma ločeni od prostora za tovor.
- 3.3 Z odstopanjem od zahteve iz točke 3.2 se lahko osebe in blago prevažajo v istem prostoru, če je prostor za tovor opremljen z napravami za zavarovanje, ki so zasnovane tako, da zaščitijo osebe, ki se prevažajo, pred premikanjem tovora med vožnjo, vključno z močnim zaviranjem in zavijanjem.
- 3.4 Naprave za zavarovanje – naprave za pritrditev –, namenjene za zavarovanje tovora v skladu s točko 3.3, in pregradni sistemi, namenjeni za vozila z največjo skupno maso do 7,5 tone, morajo biti zasnovani v skladu z določbami oddelkov 3 in 4 standarda ISO 27956:2009 'Cestna vozila – Pritrditev tovora v dostavnih vozilih – Zahteve in preskusne metode'.
- 3.4.1 Zahteve iz točke 3.4 se lahko preverijo z izjavo o skladnosti, ki jo predloži proizvajalec.
- 3.4.2 Kot alternativa zahtevam iz točke 3.4 lahko proizvajalec dokaže homologacijskemu organu, da vgrajene naprave za zavarovanje izkazujejo enako raven zaščite, kot jo določa navedeni standard.
- 3.5 Število sedežnih mest brez vozniskega ne sme presegati:
- (a) 6 pri vozilih kategorije N₁;
- (b) 8 pri vozilih kategorije N₂ ali N₃.
- 3.6 Vozila morajo izkazovati nosilnost za blago, ki je enaka ali večja od nosilnosti za osebe, izražene v kg.
- 3.6.1 V ta namen morajo biti v vseh konfiguracijah, zlasti kadar so zasedena vsa sedežna mesta, izpolnjene naslednje zahteve:
- (a) če je $N = 0$:
- $$P - M \geq 100 \text{ kg};$$
- (b) če je $0 < N \leq 2$:
- $$P - (M + N \times 68) \geq 150 \text{ kg};$$
- (c) če je $N > 2$:
- $$P - (M + N \times 68) \geq N \times 68,$$
- kjer imajo črke naslednji pomen:
- „P“ je največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
- „M“ je masa vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo;
- „N“ je število sedežnih mest, razen vozniskega.
- 3.6.2 Masa opreme, ki je pritrjena na vozilo zaradi namestitve blaga (npr. posoda za gorivo, nadgradnja itn.), ravnanja z blagom (npr. žerjav, dvigalo itn.) in pritrditve blaga (npr. naprave za pritrditev tovora) se vključi v M.
- Masa opreme, ki se ne uporablja za navedene namene (npr. kompresor, vitel, električni generator, oprema za prenos slike in zvoka itn.) se zaradi uporabe zgoraj navedene formule ne vključi v M.
- 3.7 Zahteve iz točk 3.2 do 3.6 morajo biti izpolnjene za vse variante in izvedenke tipa vozila.
- 3.8 Merila za razvrstitev vozil v kategorijo N₁.

- 3.8.1 Vozilo se razvrsti v kategorijo N_1 , če so izpolnjena vsa veljavna merila.
- Če eno ali več pravil ni izpolnjenih, se vozilo razvrsti v kategorijo M_1 .
- 3.8.2 Poleg splošnih meril iz točk 3.2 do 3.6 morajo biti za razvrstitev vozil, pri katerih sta vozniška kabina in tovor v isti enoti (npr. nadgradnja tipa ‚BB‘), izpolnjeni tudi pogoji iz točk 3.8.2.1 do 3.8.2.3.5.
- 3.8.2.1 Dejstvo, da je med sedežno vrsto in prostorom za tovor v celoti ali delno nameščena stena ali pregrada, ne izključuje obveznosti izpolnjevanja zahtevanih meril.
- 3.8.2.2 Merila so naslednja:
- (a) blago je mogoče nakladati pri zadnjih vratih ali stranskih vratih, ki so načrtovana in izdelana v ta namen;
- (b) pri zadnjih vratih mora odprtina za nakladanje izpolnjevati naslednja merila:
- (i) če je vozilo opremljeno samo z eno vrsto sedežev ali samo z vozniškim sedežem, mora biti najmanjša višina odprtine za nakladanje vsaj 600 mm;
- (ii) če je vozilo opremljeno z dvema vrstama sedežev ali več, mora biti najmanjša višina odprtine za nakladanje vsaj 800 mm, površina odprtine pa mora biti vsaj 12 800 cm²;
- (c) prostor za tovor mora izpolnjevati naslednje zahteve:
- „prostor za tovor“ pomeni del vozila, ki je za vrstami sedežev ali za vozniškim sedežem, če je vozilo opremljeno z enim vozniškim sedežem;
- (i) nakladalna površina prostora za tovor mora biti v splošnem ravna;
- (ii) kadar je vozilo opremljeno z eno vrsto sedežev ali enim sedežem, mora najmanjša dolžina prostora za tovor znašati vsaj 40 % medosne razdalje;
- (iii) kadar je vozilo opremljeno z dvema ali več vrstami sedežev, mora najmanjša dolžina prostora za tovor znašati vsaj 30 % medosne razdalje.
- Pri vozilih, pri katerih je mogoče sedeže v zadnji sedežni vrsti na enostaven način odstraniti iz vozila brez uporabe posebnega orodja, mora biti zahteva glede dolžine prostora za tovor izpolnjena, ko so v vozilu nameščeni vsi sedeži;
- (iv) zahteve glede dolžine prostora za tovor morajo biti izpolnjene, ko so sedeži v prvi vrsti ali zadnji vrsti v običajnem pokončnem položaju za prevoz potnikov.
- 3.8.2.3 Posebni pogoji za merjenje
- 3.8.2.3.1 Opredelitve
- (a) ‚Višina odprtine za nakladanje‘ pomeni navpično razdaljo med dvema vodoravnima ravninama, od katerih se ena dotika najvišje točke najnižjega dela odprtine vrat, druga pa najnižje točke zgornjega dela odprtine vrat;
- (b) ‚površina odprtine za nakladanje‘ pomeni največjo površino pravokotne projekcije na navpično ravnino, pravokotno na središčnico vozila, največje dovoljene odprtine, če so zadnja vrata na široko odprta;
- (c) ‚medosna razdalja‘ za namene uporabe formul iz točk 3.8.2.2 in 3.8.3.1 pomeni razdaljo med:
- (i) središčnico sprednje osi in središčnico druge osi pri vozilu z dvema osema ali
- (ii) središčnico sprednje osi in središčnico virtualne osi, ki je pri vozilu s tremi osmi enako oddaljena od druge in tretje osi.

3.8.2.3.2 Nastavitev sedežev

- (a) Sedeži se nastavijo v skrajno zadnjo lego;
- (b) če je naslonjalo sedeža nastavljivo, mora biti nastavljeno tako, da se lahko namesti tridimenzionalna naprava za določanje točke H pri naklonu trupa 25 stopinj;
- (c) če naslonjalo sedeža ni nastavljivo, se nastavi v lego, kakor jo je določil proizvajalec vozila;
- (d) če je višina sedeža nastavljiva, se nastavi v najnižjo lego.

3.8.2.3.3 Stanje vozila

- (a) vozilo mora biti natovorjeno v skladu z največjo dovoljeno maso;
- (b) kolesa vozila morajo biti obrnjena naravnost naprej.

3.8.2.3.4 Zahteve iz točke 3.8.2.3.2 se ne uporabljajo, če je vozilo opremljeno s steno ali pregrado.

3.8.2.3.5 Merjenje dolžine prostora za tovor

- (a) Če vozilo ni opremljeno s steno ali pregrado, se dolžina meri od navpične ravnine, ki se dotika skrajne zadnje točke zgornjega dela naslonjala sedeža, do zadnje notranje stranice ali zadnjih vrat v zaprtem položaju;
- (b) če je vozilo opremljeno s pregrado ali steno, se dolžina meri od navpične ravnine, ki se dotika skrajne zadnje točke pregrade ali stene, do zadnje notranje stranice ali zadnjih vrat v zaprtem položaju;
- (c) zahteve glede dolžine morajo biti izpolnjene vsaj ob vodoravni premici v vzdolžni navpični ravnini, ki poteka skozi središčnico vozila na nivoju dna prostora za tovor.

3.8.3 Poleg splošnih meril iz točk 3.2 do 3.6 morajo biti za razvrstitev vozil, pri katerih vozniška kabina in tovor nista v eni enoti (npr. nadgradnja tipa ‚BE‘), izpolnjeni tudi pogoji iz točk 3.8.3.1 do 3.8.3.4.

3.8.3.1 Če je vozilo opremljeno z zaprtim tipom nadgradnje, velja:

- (a) blago je mogoče nakladati pri zadnjih vratih ali stranici ali kako drugače;
- (b) najmanjša višina odprtine za nakladanje mora biti vsaj 800 mm, površina odprtine pa mora biti vsaj 12 800 cm²;
- (c) najmanjša dolžina prostora za tovor mora znašati vsaj 40 % medosne razdalje.

3.8.3.2 Če je vozilo opremljeno s prostorom za tovor odprtega tipa, se uporabljajo le določbe iz točk 3.8.3.1(a) in (c).

3.8.3.3 Za uporabo določb iz točke 3.8.3 se smiselno uporabljajo opredelitve iz točke 3.8.2.

3.8.3.4 Zahteve glede dolžine prostora za tovor morajo biti izpolnjene vsaj ob vodoravni premici v vzdolžni navpični ravnini, ki poteka skozi središčnico vozila na nivoju dna prostora za tovor.

4. Merila za uvrstitev vozil v podkategorijo terenskih vozil

4.1 Vozila M₁ ali N₁ se razvrstijo v podkategorijo terenskih vozil, če istočasno izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) vozilo ima najmanj eno sprednjo os in najmanj eno zadnjo os, ki sta konstruirani tako, da sta gnani sočasno, ne glede na to, ali se lahko pogon ene od osi izklopi;
- (b) vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali najmanj en mehanizem s podobnim učinkom;
- (c) vozilo mora samo (brez priklopnega vozila) premagati vsaj 25-odstotni vzpon;
- (d) vozilo mora izpolnjevati pet od šestih spodaj navedenih zahtev:
  - (i) sprednji pristopni kot mora biti najmanj 25 stopinj;
  - (ii) zadnji pristopni kot mora biti najmanj 20 stopinj;

- (iii) kot rampe mora biti najmanj 20 stopinj;
  - (iv) najmanjša razdalja od tal pod sprednjo osjo mora biti najmanj 180 mm;
  - (v) najmanjša razdalja od tal pod zadnjo osjo mora biti najmanj 180 mm;
  - (vi) najmanjša razdalja od tal med osema mora biti najmanj 200 mm.
- 4.2 Vozila kategorije M₂, N₂ ali M₃, katerih največja masa ne presega 12 ton, štejejo za terenska vozila, če izpolnjujejo pogoj iz točke (a) ali oba pogoja iz točk (b) in (c):
- (a) vse osi so konstruirane tako, da so gnane sočasno, ne glede na to, ali se lahko pogon ene ali več osi izklopi;
  - (b) (i) vozilo ima najmanj eno sprednjo os in najmanj eno zadnjo os, ki sta konstruirani tako, da sta gnani sočasno, ne glede na to, ali se lahko pogon ene od osi izklopi;
  - (ii) vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali je opremljeno z najmanj enim mehanizmom s podobnim učinkom;
  - (iii) vozilo mora samo (brez priklopnega vozila) premagati 25-odstotni vzpon;
  - (c) vozilo mora izpolnjevati najmanj pet od šestih spodaj navedenih zahtev, če skupna masa vozila ne presega 7,5 tone, in vsaj štiri zahteve, če skupna masa vozila presega 7,5 tone:
    - (i) sprednji pristopni kot mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (ii) zadnji pristopni kot mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (iii) kot rampe mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (iv) najmanjša razdalja od tal pod sprednjo osjo mora biti najmanj 250 mm;
    - (v) najmanjša razdalja od tal med osema mora biti najmanj 300 mm;
    - (vi) najmanjša razdalja od tal pod zadnjo osjo mora biti najmanj 250 mm.
- 4.3 Vozila kategorije M₃ ali N₃, katerih največja masa presega 12 ton, štejejo za terenska vozila, če izpolnjujejo pogoj iz točke (a) ali oba pogoja iz točk (b) in (c):
- (a) vse osi so konstruirane tako, da so gnane sočasno, ne glede na to, ali se lahko pogon ene ali več osi izklopi;
  - (b) (i) vsaj polovica osi (ali dve osi od treh pri vozilih s tremi osmi ter smiselno pri vozilih s petimi osmi) je konstruiranih tako, da so gnane sočasno, ne glede na to, ali se lahko pogon ene od osi izklopi;
  - (ii) vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali mehanizem s podobnim učinkom;
  - (iii) vozilo mora samo (brez priklopnega vozila) premagati 25-odstotni vzpon;
  - (c) vozilo mora izpolnjevati vsaj štiri od šestih spodaj naštetih zahtev:
    - (i) sprednji pristopni kot mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (ii) zadnji pristopni kot mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (iii) kot rampe mora biti najmanj 25 stopinj;
    - (iv) najmanjša razdalja od tal pod sprednjo osjo mora biti najmanj 250 mm;
    - (v) najmanjša razdalja od tal med osema mora biti najmanj 300 mm;
    - (vi) najmanjša razdalja od tal pod zadnjo osjo mora biti najmanj 250 mm.
- 4.4 Postopek za preverjanje izpolnjevanja geometričnih določb iz tega oddelka se določi v Dodatku 1.

5. **Vozila za posebne namene**

	Ime	Koda	Opredelitev
5.1	Bivalno vozilo	SA	Vozilo kategorije M z bivalnim prostorom, ki vključuje vsaj naslednjo opremo: (a) sedeže in mizo; (b) ležišča, ki se lahko sestavijo iz sedežev; (c) opremo za kuhanje; (d) opremo za hrambo. Ta oprema mora biti togo pritrjena v bivalnem prostoru. Vendar pa je miza lahko tako izvedena, da jo je mogoče na enostaven način odstraniti.
5.2	Neprebojno vozilo	SB	Vozilo, namenjeno zaščiti potnikov ali blaga z oklepno zaščito pred izstrelki.
5.3	Reševalno vozilo	SC	Motorno vozilo kategorije M za prevoz bolnih ali poškodovanih oseb, ki je posebej opremljeno za ta namen. Prostor za bolnike mora izpolnjevati tehnične zahteve standarda EN 1789:2007 'Medicinska vozila in njihova oprema – reševalna vozila', razen oddelka 6.5 'Seznam opreme'.
5.4	Pogrebno vozilo	SD	Vozilo kategorije M za prevoz umrlih oseb, ki je posebej opremljeno za ta namen.
5.5	Vozilo z dostopom za invalidski voziček	SH	Vozilo kategorije M ₁ , posebej konstruirano ali predelano tako, da lahko med vožnjo v njem sedi ena ali več oseb v invalidskih vozičkih.
5.6	Bivalna prikolica	SE	Vozilo kategorije O, kot je opredeljeno v pojmu 3.2.1.3 standarda ISO 3833:1977.
5.7	Avto-dvigalo	SF	Vozilo kategorije N ₃ , ki ni predvideno za prevoz blaga, opremljeno z dvigalom, katerega dvižni moment je enak ali večji od 400 kNm.
5.8	Posebna skupina	SG	Vozilo za posebne namene, ki ne spada v nobeno od opredelitev iz tega oddelka.
5.9	Podporna os	SJ	Vozilo kategorije O, opremljeno s sedlasto sklopko za vleko polpriklopnika, ki slednjega spremeni v priklopnik z vrtljivim ojesom.
5.10	Priklopnik za prevoz izrednega tovora	SK	Vozilo kategorije O ₄ , namenjeno za prevoz nedeljivega tovora, za katerega zaradi velikih mer velja omejitev hitrosti in prometa. Pod ta izraz spadajo tudi hidravlični modularni priklopniki, ne glede na število modulov.

6. **Opombe**

6.1 Homologacija se ne podeli za:

- (a) podporno os, kot je določeno v oddelku 5 dela A te priloge;
- (b) priklopno vozilo s togim ojesom, kot je določeno v oddelku 4 dela C te priloge;
- (c) priklopnik, ki med vožnjo omogoča prevoz potnikov.

6.2 Odstavek 6.1 ne posega v določbe člena 23 o nacionalni homologaciji za majhne serije.

DEL B

Merila za tipe, variante in izvedenke vozil1. **Kategorija M₁**

1.1 Tip vozila

1.1.1 'Tip vozila' zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) ime družbe proizvajalca;
- pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;
- (b) konstrukcijo in vgradnjo bistvenih delov karoserije pri samonosni karoseriji;
- to se smiselno uporablja tudi za vozila, katerih nadgradnja je privijačena ali zavarjena na ločen okvir;
- (c) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalec in tip vozila prejšnje stopnje.
- 1.1.2 Z odstopanjem od zahtev iz točke 1.1.1(b), če proizvajalec uporabi talni del karoserije in bistvene sestavne elemente, ki tvorijo del karoserije neposredno pred vetrobranskim steklom, za izdelavo različnih vrst nadgradenj (na primer limuzina ali kupe), se za ta vozila lahko šteje, da pripadajo istemu tipu. Proizvajalec zagotovi ustrezna dokazila.
- 1.1.3 Tip sestavljata najmanj ena varianta in ena izvedenka.
- 1.2 Varianta
- 1.2.1 'Varianta' v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti:
- (a) število stranskih vrat ali tip nadgradnje, kot je določeno v oddelku 1 dela C, če proizvajalec uporablja merilo iz točke 1.1.2;
- (b) pogonski motor glede na naslednje lastnosti izdelave:
- (i) tip napajanja z energijo (motor z notranjim zgorevanjem, električni motor ali drugo);
- (ii) način delovanja (prisilni vžig, kompresijski vžig ali drugo);
- (iii) število in namestitev valjev pri motorju z notranjim zgorevanjem (I4, V6 ali drugo);
- (c) število osi;
- (d) število gnanih osi in njihova medsebojna povezava;
- (e) število krmiljenih osi;
- (f) faza izdelave (npr. dokončano/nedodelano).
- 1.3 Izvedenka
- 1.3.1 'Izvedenka' v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:
- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
- (b) delovna prostornina motorja pri motorjih z notranjim zgorevanjem;
- (c) največja moč motorja ali najvišja stalna vrtilna frekvenca (električni motor);
- (d) vrsta goriva (bencin, dizelsko gorivo, utekočinjeni naftni plin, dvojno gorivo ali drugo);
- (e) največje število sedežnih mest;
- (f) raven hrupa pri vožnji;
- (g) raven emisij izpušnih plinov (na primer Euro 5, Euro 6 ali drugo);
- (h) kombinirane ali utežene kombinirane emisije CO₂;
- (i) poraba električne energije (utežena, kombinirana);
- (j) kombinirana ali utežena kombinirana poraba goriva;
- (k) uporaba inovativnih tehnologij, kakor so opredeljene v členu 12 Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne automobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

2. Kategoriji M₂ in M₃

2.1 Tip vozila

2.1.1 ‚Tip vozila‘ zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) ime družbe proizvajalca;
pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;
- (b) kategorijo;
- (c) naslednje lastnosti izdelave in konstrukcije:
  - (i) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov šasije;
  - (ii) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov, ki tvorijo nadgradnjo pri samonosnih nadgradnjah;
- (d) število nivojev (enonivojski, dvonivojski);
- (e) število delov (togi/zgibni);
- (f) število osi;
- (g) način napajanja z energijo (na vozilu ali zunaj vozila);
- (h) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalca in tip vozila prejšnje stopnje.

2.1.2 Tip sestavljata vsaj ena varianta in ena izvedenka.

2.2. Varianta

2.2.1 ‚Varianta‘ v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti:

- (a) tip nadgradnje, kot je opredeljeno v oddelku 2 dela C;
- (b) razred ali kombinacija razredov vozil, kakor je opredeljeno v točki 2.1.1 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES (le pri dokončanih in dodelanih vozilih);
- (c) stopnja dodelave (npr. dokončano/nedodelano/dodelano);
- (d) pogonski motor glede na naslednje konstrukcijske lastnosti:
  - (i) tip napajanja z energijo (motor z notranjim zgorevanjem, električni motor ali drugo);
  - (ii) način delovanja (prisilni vžig, kompresijski vžig ali drugo);
  - (iii) število in namestitve valjev pri motorju z notranjim zgorevanjem (L6, V8 ali drugo).

2.3 Izvedenka

2.3.1 ‚Izvedenka‘ v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
- (b) sposobnost vozila, da vleče priklopno vozilo ali ne;
- (c) delovna prostornina motorja pri motorjih z notranjim izgorevanjem;
- (d) največja moč motorja ali najvišja stalna vrtilna frekvenca (električni motor);
- (e) vrsta goriva (bencin, dizelsko gorivo, utekočinjeni naftni plin, dvojno gorivo ali drugo);
- (f) raven hrupa pri vožnji;
- (g) raven emisij izpušnih plinov (na primer Euro IV, Euro V ali drugo).

3. Kategorija N₁

3.1 Tip vozila

3.1.1 ‚Tip vozila‘ zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) ime družbe proizvajalca;
pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;

- (b) konstrukcijo in vgradnjo bistvenih delov nadgradnje pri samonosni nadgradnji;
  - (c) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov šasije pri nesamosnih nadgradnjah;
  - (d) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalca in tip vozila prejšnje stopnje.
- 3.1.2 Z odstopanjem od zahtev iz točke 3.1.1(b), če proizvajalec uporabi talni del nadgradnje in bistvene sestavne elemente, ki tvorijo sprednji del nadgradnje, ki je neposredno pred vetrobranskim steklom, za izdelavo različnih vrst nadgradenj (na primer furgon in šasija s kabino, različne medosne razdalje in različne višine strehe), se za ta vozila lahko šteje, da pripadajo istemu tipu. Proizvajalec zagotovi ustrezna dokazila.
- 3.1.3 Tip sestavljata vsaj ena varianta in ena izvedenka.
- 3.2 Varianta
- 3.2.1 ‚Varianta‘ v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti:
- (a) število stranskih vrat ali tip nadgradnje, kot je določeno v oddelku 3 dela C (za dodelana in dokončana vozila), če proizvajalec uporablja merilo iz točke 3.1.2;
  - (b) stopnja dodelave (npr. dokončano/nedodelano/dodelano);
  - (c) pogonski motor glede na naslednje konstrukcijske lastnosti:
    - (i) tip napajanja z energijo (motor z notranjim zgorevanjem, električni motor ali drugo);
    - (ii) način delovanja (prisilni vžig, kompresijski vžig ali drugo);
    - (iii) število in namestitev valjev pri motorju z notranjim zgorevanjem (L6, V8 ali drugo);
  - (d) število osi;
  - (e) število gnanih osi in njihova medsebojna povezava;
  - (f) število krmiljenih osi.
- 3.3 Izvedenka
- 3.3.1 ‚Izvedenka‘ v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:
- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
  - (b) delovna prostornina motorja pri motorjih z notranjim zgorevanjem,
  - (c) največja moč motorja ali najvišja stalna vrtilna frekvenca (električni motor);
  - (d) vrsta goriva (bencin, dizelsko gorivo, utekočinjeni naftni plin, dvojno gorivo ali drugo);
  - (e) največje število sedežnih mest;
  - (f) raven hrupa pri vožnji;
  - (g) raven emisij izpušnih plinov (na primer Euro 5, Euro 6 ali drugo);
  - (h) kombinirane ali utežene kombinirane emisije CO₂;
  - (i) poraba električne energije (utežena, kombinirana);
  - (j) kombinirana ali utežena kombinirana poraba goriva.
4. **Kategoriji N₂ in N₃**
- 4.1 Tip vozila
- 4.1.1 ‚Tip vozila‘ zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:
- (a) ime družbe proizvajalca;
    - pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;
  - (b) kategorijo;
  - (c) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov šasije, ki so skupni eni liniji proizvoda;
  - (d) število osi;
  - (e) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalca in tip vozila prejšnje stopnje.
- 4.1.2 Tip sestavljata vsaj ena varianta in ena izvedenka.

4.2 Varianta

4.2.1 ‚Varianta‘ v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti:

- (a) konstrukcijska zasnova nadgradnje ali tip nadgradnje iz oddelka 3 dela C in Dodatka 2 (le za dodelana in dokončana vozila);
- (b) stopnja dodelave (npr. dokončano/nedodelano/dodelano);
- (c) pogonski motor glede na naslednje konstrukcijske lastnosti:
  - (i) tip napajanja z energijo (motor z notranjim zgorevanjem, električni motor ali drugo);
  - (ii) način delovanja (prisilni vžig, kompresijski vžig ali drugo);
  - (iii) število in namestitve valjev pri motorju z notranjim zgorevanjem (L6, V8 ali drugo);
- (d) število gnanih osi in njihova in medsebojna povezava;
- (e) število krmiljenih osi.

4.3 Izvedenka

4.3.1 ‚Izvedenka‘ v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
- (b) sposobnost, da vleče priklopno vozilo ali ne:
  - (i) nezavirano priklopno vozilo;
  - (ii) priklopno vozilo z naletnimi zavorami, kakor je določeno v točki 2.12 Pravilnika UN/ECE št. 13;
  - (iii) priklopno vozilo s povezanim ali polpovezanim zavornim sistemom, kakor je določeno v točkah 2.9 in 2.10 Pravilnika UN/ECE št. 13;
  - (iv) priklopnik kategorije O₄, ki omogoča največjo maso skupine vozil, ki ne presega 44 ton;
  - (v) priklopnik kategorije O₄, ki omogoča največjo maso skupine vozil, ki presega 44 ton;
- (c) delovna prostornina motorja;
- (d) največja moč motorja;
- (e) vrsta goriva (bencin, dizelsko gorivo, utekočinjeni naftni plin, dvojno gorivo ali drugo);
- (f) raven hrupa pri vožnji;
- (g) raven emisij izpušnih plinov (na primer Euro IV, Euro V ali drugo).

5. Kategoriji O₁ in O₂

5.1 Tip vozila

5.1.1 ‚Tip vozila‘ zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) ime družbe proizvajalca;
  - pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;
- (b) kategorijo;
- (c) koncepte, kakor je opredeljeno v oddelku 4 dela C;

- (d) naslednje lastnosti izdelave in konstrukcije:
    - (i) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov šasije;
    - (ii) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov, ki tvorijo nadgradnjo pri samonosnih nadgradnjah;
  - (e) število osi;
  - (f) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalca in tip vozila prejšnje stopnje.
- 5.1.2 Tip sestavljata vsaj ena varianta in ena izvedenka.
- 5.2 Varianta
- 5.2.1 ‚Varianta‘ v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti:
- (a) vrsta nadgradnje iz Dodatka 2 (za dokončana in dodelana vozila);
  - (b) stopnja dodelave (npr. dokončano/nedodelano/dodelano);
  - (c) tip zavornega sistema (npr. nezavirani/z naletno zavoro/z običajno zavoro).
- 5.3 Izvedenka
- 5.3.1 ‚Izvedenka‘ v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:
- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
  - (b) koncept vzmetenja (zračno, jekleno ali gumijasto vzmetenje, torzijska vzmet ali drugo);
  - (c) koncept ojesa (trikotno, cevasto ali drugo).
6. **Kategoriji O₃ in O₄**
- 6.1 Tip vozila
- 6.1.1 ‚Tip vozila‘ zajema vozila, ki imajo skupne vse naslednje lastnosti:
- (a) ime družbe proizvajalca;
    - pri spremembi pravne oblike lastništva družbe se ne zahteva podelitev nove homologacije;
  - (b) kategorijo;
  - (c) koncept priklopnega vozila v zvezi z opredelitvami iz oddelka 4 dela C;
  - (d) naslednje lastnosti izdelave in konstrukcije:
    - (i) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov šasije;
    - (ii) konstrukcijo in izvedbo bistvenih sestavnih delov, ki tvorijo nadgradnjo pri priklopnikih s samonosno nadgradnjo;
  - (e) število osi;
  - (f) pri vozilih, izdelanih v več stopnjah, proizvajalca in tip vozila prejšnje stopnje.
- 6.1.2 Tip sestavljata vsaj ena varianta in ena izvedenka.
- 6.2 Variante
- 6.2.1 ‚Varianta‘ v okviru tipa vozila združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje konstrukcijske lastnosti in lastnosti izdelave:
- (a) vrsta nadgradnje iz Dodatka 2 (za dokončana in dodelana vozila);
  - (b) stopnja dodelave (npr. dokončano/nedodelano/dodelano);
  - (c) koncept vzmetenja (jekleno, zračno ali hidravlično vzmetenje);
  - (d) naslednje tehnične lastnosti:
    - (i) sposobnost šasije, da je iztegljiva ali ne;
    - (ii) višina poda (običajen, nizkonakladalni, srednje nizkonakladalni itn.).

6.3 Izvedenke

6.3.1 ‚Izvedenka‘ v okviru variante združuje vozila, ki so jim skupne vse naslednje lastnosti:

- (a) največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila;
- (b) razčlenitev ali kombinacija razčlenitev iz točk 3.2 in 3.3 Priloge I k Direktivi 96/53/ES, v katero spada medosna razdalja med dvema zaporednima osema, ki tvorita skupino;
- (c) opredelitev osi:
  - (i) dvizžne osi (število in lega);
  - (ii) obremenljive osi (število in lega);
  - (iii) krmiljene osi (število in lega).

7. Skupne zahteve za vse kategorije vozil

7.1 Če vozilo zaradi največje mase ali števila sedežnih mest ali obojega spada v več kategorij, se lahko proizvajalec odloči, da bo za opredelitev variant in izvedenk uporabil merila ene ali druge kategorije vozil.

7.1.1 Primera:

- (a) vozilo ‚A‘ je lahko glede na največjo maso homologirano kot N_1 (3,5 tone) in N_2 (4,2 tone). V tem primeru se lahko parametri, ki veljajo za kategorijo N_1 , uporabljajo tudi za vozila, ki spadajo v kategorijo N_2 (ali obratno);
- (b) vozilo ‚B‘ je lahko glede na število sedežnih mest (7+1 ali 10+1) homologirano kot M_1 in M_2 , parametri, ki veljajo za kategorijo M_1 , pa se lahko uporabijo tudi za vozilo, ki spada v kategorijo M_2 (ali obratno).

7.2 Vozilo kategorije N se lahko homologira v skladu z določbami za kategorijo M_1 ali M_2 , odvisno od primera, če je vozilo med naslednjo stopnjo večstopenjskega postopka homologacije namenjeno preoblikovanju v vozilo te kategorije.

7.2.1 Ta možnost je dovoljena le za nedodelana vozila.

Taka vozila se opredelijo s posebno kodo za posamezno varianto, ki jo določi proizvajalec osnovnega vozila.

7.3 Oznaka tipa, variante in izvedenke

7.3.1 Proizvajalec vsakemu tipu, varianti in izvedenki dodeli alfanumerično kodo, ki je sestavljena iz latinskih črk in/ali arabskih števil.

Uporaba oklepajev in vezajev je dovoljena, če ne nadomeščajo črke ali številke.

7.3.2 Koda se označi na naslednji način: Tip-Varianta-Izvedenka ali ‚TVI‘.

7.3.3 Koda TVI jasno in nedvoumno opredeljuje enkratno kombinacijo tehničnih lastnosti v zvezi z merili iz dela B te priloge.

7.3.4 Isti proizvajalec lahko uporabi isto kodo za opredelitev tipa vozila, ki spada v dve ali več kategorij.

7.3.5 Isti proizvajalec za opredelitev tipa vozila ne sme uporabiti iste kode pri več kot eni homologaciji v isti kategoriji vozil.

7.4 Število znakov za označevanje kode TVI

7.4.1 Število znakov ne sme presežati:

- (a) 15 za kodo tipa vozila;
- (b) 25 za kodo variante;
- (c) 35 za kodo izvedenke.

7.4.2 Celotna alfanumerična koda TVI ne sme presežati 75 znakov.

7.4.3 Če se koda TVI uporablja kot celota, mora biti med tipom, varianto in izvedenko presledek.

Primer take kode TVI: 159AF[...presledek]0054[...presledek]977K(BE).

DEL C

Opredelitve tipov nadgradnje**0. Splošno**

0.1 Tip nadgradnje iz oddelka 9 Priloge I in dela 1 Priloge III ter kode nadgradnje iz točke 38 Priloge IX se označijo s kodami.

Seznam kod se uporablja predvsem za dokončana in dodelana vozila.

0.2 Za vozila kategorije M je tip nadgradnje sestavljen iz dveh črk, kot je opredeljeno v oddelkih 1 in 2.

0.3 Za vozila kategorij N in O je tip nadgradnje sestavljen iz dveh črk, kot je opredeljeno v oddelkih 3 in 4.

0.4 Če je treba (zlasti za tipe nadgradnje iz točk 3.1 in 3.6 ter točk 4.1 do 4.4), se dopolnijo z dvema številčkama.

0.4.1 Seznam številčk se določi v Dodatku 2 k tej prilogi.

0.5 Za vozila za posebne namene se tip nadgradnje, ki se uporabi, navezuje na kategorijo vozila.

1. Vozila kategorije M₁

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
1.1	AA	Limuzina	Vozilo, opredeljeno v standardu ISO 3833-1977, točka 3.1.1.1, opremljeno z več kot štirimi bočnimi okni.
1.2	AB	Vozilo z dviznimi vrati zadaj	Limuzina iz točke 1.1 z dviznimi vrati zadaj na vozilu.
1.3	AC	Karavan	Vozilo, kot je opredeljeno v točki 3.1.1.4 standarda ISO 3833:1977.
1.4	AD	Kupe	Vozilo, kot je opredeljeno v točki 3.1.1.5 standarda ISO 3833:1977.
1.5	AE	Kabriolet	Vozilo, kot je opredeljeno v točki 3.1.1.6 standarda ISO 3833:1977. Kabriolet je lahko brez vrat.
1.6	AF	Večnamensko vozilo	Vozilo, razen vozil AG in vozil, ki spadajo pod kode AA do AE, namenjeno za prevoz potnikov in njihove prtljage ali blaga v enem samem prostoru.
1.7	AG	Osebni pick-up	Vozilo, kot je opredeljeno v točki 3.1.1.4.1 standarda ISO 3833:1977. Prostor za prtljago mora biti popolnoma ločen od potniškega prostora. Poleg tega se za referenčno točko voznikovega sedeža ne zahteva, da mora biti vsaj 750 mm nad površino, na kateri je vozilo.

2. Vozila kategorije M₂ ali M₃

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
2.1	CA	Enonivojsko vozilo	Vozilo, v katerem so prostori, predvideni za potnike, urejeni v enem nivoju ali tako, da ne predstavljajo dveh nivojev, ki ležita drug nad drugim.
2.2	CB	Dvonivojsko vozilo	Vozilo iz točke 2.1.6 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES.
2.3	CC	Enonivojsko z gibno vozilo	Vozilo iz točke 2.1.3 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES z enim nivojem.
2.4	CD	Dvonivojsko z gibno vozilo	Vozilo iz točke 2.1.3.1 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES.

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
2.5	CE	Nizkopodno enonivojsko vozilo	Vozilo iz točke 2.1.4 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES z enim nivojem.
2.6	CF	Nizkopodno dvonivojsko vozilo	Vozilo iz točke 2.1.4 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES z dvema nivojema.
2.7	CG	Zgibno nizkopodno enonivojsko vozilo	Vozilo, ki združuje tehnične lastnosti iz točk 2.3 in 2.5.
2.8	CH	Zgibno nizkopodno dvonivojsko vozilo	Vozilo, ki združuje tehnične lastnosti iz točk 2.4 in 2.6.
2.9	CI	Enonivojsko vozilo z odprtim zgornjim delom	Vozilo z delno streho ali brez nje.
2.10	CJ	Dvonivojsko vozilo z odprtim zgornjim delom	Vozilo, ki je brez strehe nad celotnim zgornjim nivojem ali delom zgornjega nivoja.
2.11	CX	Avtobusna šasija	Nedodelano vozilo, ki ima le vzdolžne nosilce šasije ali cevno konstrukcijo, pogonski sistem in osi, ki je namenjeno za dodelavo z nadgradnjo, prilagojeno potrebam izvajalca prevoza.

3. Motorna vozila kategorije N₁, N₂ ali N₃

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
3.1	BA	Tovorno vozilo s kesonom	Vozilo, ki je zasnovano in izdelano izključno ali predvsem za prevoz blaga. Lahko tudi vleče priklopno vozilo.
3.2	BB	Furgon	Tovorno vozilo s kesonom, ki ima prostor za voznika in prostor za tovor v eni enoti.
3.3	BC	Sedlasti vlačilec	Vlečno vozilo, ki je zasnovano in izdelano izključno ali predvsem za vleko polpriklopnikov.
3.4	BD	Cestni vlačilec	Vlečno vozilo, ki je zasnovano in izdelano izključno za vleko priklopnih vozil razen polpriklopnikov.
3.5	BE	Tovorni pick-up	Vozilo z največjo maso, ki ne presega 3 500 kg, v katerem sedežna mesta in prostor za tovor niso v istem prostoru.
3.6	BX	Šasija s kabino	Nedodelano vozilo, ki ima le kabino (popolno ali delno), vzdolžno ojačitev za šasijo, pogonski sistem in osi, ki je namenjeno za dodelavo z nadgradnjo, prilagojeno potrebam izvajalca prevoza.

4. Vozila kategorije O

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
4.1	DA	Polpriklopnik	Priklopno vozilo, ki je zasnovano in izdelano za priklop na sedlasti vlačilec ali na podporno os in ki v navpični smeri znatno obremenjuje vlečno vozilo ali podporno os. Vlečno sklopko za skupino vozil sestavljata kraljevi čep in sedlo.
4.2	DB	Priklopnik z vrtljivim ojesom	Priklopnik z vsaj dvema osema, od katerih je vsaj ena krmiljena: (a) opremljen z ojesom, ki se lahko premika v navpični smeri (glede na vlečno vozilo) in (b) prenaša manj kot 100 daN statične navpične obremenitve na vlečno vozilo.

Sklic	Koda	Ime	Opredelitev
4.3	DC	Priklopnik s centralno osjo	Priklopno vozilo s togim ojesom, pri katerem so osi nameščene blizu težišča vozila (kadar je enakomerno obremenjeno), tako da se na vlečno vozilo prenaša le majhna statična obremenitev, ki ne presega 10 % tiste, ki ustreza največji masi priklopnega vozila, ali obremenitve 1 000 daN (kar je manjše).
4.4	DE	Priklopnik s togim ojesom	Priklopnik z eno osjo ali skupino osi, opremljen s togim ojesom, ki zaradi konstrukcije prenaša statično obremenitev, ki ne presega 4 000 daN, na vlečno vozilo in ki ne ustreza opredelitvi priklopnika s centralno osjo. Vlečne sklopke za skupino vozil ne sestavljata kraljevi čep in sedlo.

Dodatek 1

Postopek za preverjanje, ali se vozilo lahko uvrsti med terenska vozila**0. Splošno**

- 0.1 Za namene razvrstitve vozil kot terenskih vozil se uporablja postopek, opisan v tem dodatku.

1. Preskusni pogoji za geometrične meritve

- 1.1 Vozila kategorije M₁ ali N₁ so v neobremenjenem položaju, s preskusno lutko, ki ustreza meram 50 % moške populacije, nameščeno na voznikov sedež, in opremljena s hladilno tekočino, mazivom, gorivom, orodjem in rezervnim kolesom (če je bilo dobavljeno z vozilom kot del originalne opreme).

Preskusna lutka se lahko nadomesti s podobno napravo z isto maso.

- 1.2 Vozila, razen vozil iz točke 1.1, se obremenijo do največje tehnično dovoljene mase.

Porazdelitev te mase na osi mora biti taka, da predstavlja najneugodnejši primer glede na skladnost z zadevnimi merili.

- 1.3 Tehnična služba pregleda vozilo, ki je predstavnik tipa, glede pogojev iz točke 1.1 ali 1.2. Vozilo mora stati na mestu s kolesi, obrnjenimi naravnost naprej.

Tla, na katerih se izvajajo meritve, morajo biti čim bolj vodoravna in ravna (največji naklon 0,5 %).

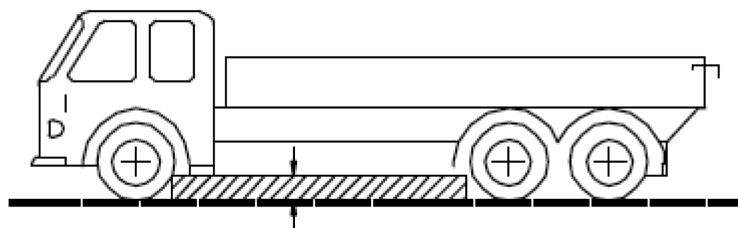
2. Merjenje prednjega in zadnjega pristopnega kota ter kota rampe

- 2.1 Prednji pristopni kot se meri v skladu s točko 6.10 standarda ISO 612:1978.
- 2.2 Zadnji pristopni kot se meri v skladu s točko 6.11 standarda ISO 612:1978.
- 2.3 Kot rampe se meri v skladu s točko 6.9 standarda ISO 612:1978.
- 2.4 Pri merjenju zadnjega pristopnega kota so lahko naprave za zaščito pred podletom od zadaj, ki imajo nastavljivo višino, nameščene v zgornji položaj.
- 2.5 Predpis iz točke 2.4 se ne razume kot obveznost, da bi moralo biti že osnovno vozilo opremljeno z zaščito pred podletom od zadaj. Vendar pa mora proizvajalec osnovnega vozila obvestiti proizvajalca na naslednji stopnji, da mora vozilo, ki se opremi z zaščito pred podletom od zadaj, izpolnjevati zahteve glede zadnjega pristopnega kota.

3. Meritve oddaljenosti od tal

- 3.1 Razdalja od tal med osema
- 3.1.1 „Razdalja od tal med osema“ pomeni najkrajšo razdaljo med ravnino tal in najnižjo trdno točko vozila.

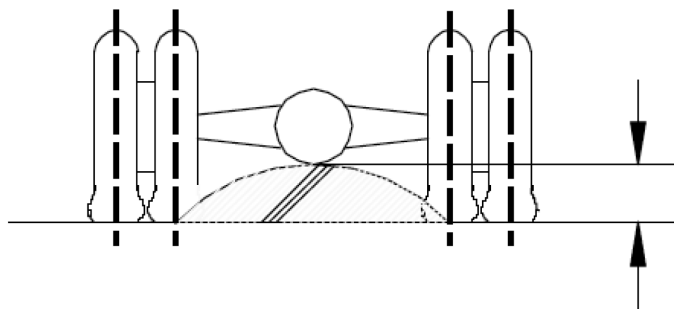
Za uporabo te opredelitve se upošteva razdalja med zadnjo osjo sprednje skupine osi in prvo osjo zadnje skupine osi.

3.1.2 Noben nepremični del vozila ne sme štrleti v osenčeno območje na risbi.

3.2 Razdalja od tal pod osjo

3.2.1 ‚Razdalja od tal pod osjo‘ pomeni razdaljo med najvišjo točko loka kroga, ki poteka skozi središče kolesne sledi koles na isti osi (pri dvojnih kolesih je to notranje kolo) in se dotika najnižje trdne točke na vozilu med kolesi.

3.2.2 Kadar je primerno, se opravijo meritve razdalje od tal na vsaki od osi v skupini osi.

4. Sposobnosti premagovanja vzpona

4.1 ‚Sposobnost premagovanja vzpona‘ pomeni sposobnost vozila, da premaga vzpon.

4.2 Sposobnost premagovanja vzpona nedodelanega in dokončanega vozila kategorij M₂, M₃, N₂ in N₃ se preveri s preskusom.

4.3 Tehnična služba opravi preskus na vozilu, ki je predstavnik tipa vozila, ki ga je treba preskusiti.

4.4 Na zahtevo proizvajalca in pod pogoji iz Priloge XVI se lahko sposobnost tipa vozila za premagovanje vzpona prikaže z virtualnim preskušanjem.

5. Preskusni pogoji in odločujoče merilo

5.1 Do 31. oktobra 2014 se uporabljajo pogoji iz oddelka 7.5 Priloge I k Direktivi 97/27/ES.

Od 1. novembra 2014 se uporabljajo preskusni pogoji, sprejeti na podlagi Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ v skladu s členom 14 te uredbe.

5.2 Vozilo mora premagati naklon pri stalni hitrosti brez vzdolžnega ali bočnega zdrsa kolesa.

⁽¹⁾ UL L 200, 31.7.2009, str. 1.

Dodatek 2

Številke, ki se uporabijo za dopolnitev kod, ki se uporabljajo za različne vrste nadgradenj

- 01 Plato
  - 02 Odprt keson
  - 03 Zaprta nadgradnja
  - 04 Klimatizirana nadgradnja z izoliranimi stenami in opremo za vzdrževanje notranje temperature
  - 05 Klimatizirana nadgradnja z izoliranimi stenami, vendar brez opreme za vzdrževanje notranje temperature
  - 06 S platnenimi stranicami
  - 07 Zamenljiva nadgradnja
  - 08 Nosilec zabojnikov
  - 09 Vozila, opremljena z dvizžno kljuko
  - 10 Prekucnik
  - 11 Cisterna
  - 12 Cisterna za prevoz nevarnega blaga
  - 13 Za prevoz živali
  - 14 Za prevoz vozil
  - 15 Mešalnik betona
  - 16 Črpalka za beton
  - 17 Za hlodovino
  - 18 Za zbiranje smeti
  - 19 Za pometanje in čiščenje cest, čiščenje odtokov
  - 20 Kompresor
  - 21 Za prevoz čolnov
  - 22 Za prevoz jadralnih letal
  - 23 Za namene maloprodaje ali oglaševanja
  - 24 Za vleko poškodovanih vozil
  - 25 Vozilo z lestvijo
  - 26 Vozilo z dvigalom (razen avto-dvigala iz oddelka 5 dela A Priloge II)
  - 27 Dvizna ploščad
  - 28 Vozilo z vrtno napravo
  - 29 Nizkonakladalni priklopnik
  - 30 Za prevoz stekla
  - 31 Gasilsko vozilo
  - 99 Nadgradnja, ki ni vključena v ta seznam.“
-

PRILOGA II

Priloga IV k Direktivi 2007/46/ES se spremeni:

1. Naslov Priloge IV se nadomesti z „**ZAHTEVE ZA ES-HOMOLOGACIJO VOZILA**“.
2. Točka 43 dela I Priloge IV se nadomesti:

„43	Sistemi za preprečevanje škropljenja	Direktiva 91/226/EGS	L 103, 23.4.1991, str. 5					x	x	x	x	x	x	x	x	x
-----	--------------------------------------	----------------------	--------------------------	--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---

3. Naslov Dodatka k Prilogi IV se nadomesti z „**Zahteve za homologacijo vozil kategorije M₁, izdelanih v majhnih serijah v skladu s členom 22**“.

PRILOGA III

Priloga IX k Direktivi 2007/46/ES se spremeni:

1. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategorija vozil N₂ (dokončana in dodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

2. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategorija vozil N₃ (dokončana in dodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

3. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategoriji vozil O₁ in O₂ (dokončana in dodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom

„31. Lega dvižnih osi: ...“

4. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategoriji vozil O₃ in O₄ (dokončana in dodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

5. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategorija vozil N₂ (nedodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

6. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategorija vozil N₃ (nedodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

7. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategoriji vozil O₁ in O₂ (nedodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

8. Besedilo vnosa 31 v „Stran 2 – Kategoriji vozil O₃ in O₄ (nedodelana vozila)“ vzorca certifikata o skladnosti se nadomesti z naslednjim besedilom:

„31. Lega dvižnih osi: ...“

9. Besedilo pojasnil v zvezi s Prilogo IX se spremeni:

(a) zadnji stavek pojasnila (a) se črta;

(b) k pojasnilu (e) se doda naslednji stavek:

„Za priklopnik s centralno osjo z eno osjo navesti vodoravno razdaljo med navpično osjo vlečne sklopke in središčem osi.“

—

PRILOGA IV

Priloga XI k Direktivi 2007/46/ES se spremeni:

1. Točka 43 Dodatka 2 k Prilogi XI se nadomesti z naslednjim:

„43	Sistemi za preprečevanje škropljenja	Direktiva 91/226/EGS					x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
-----	--------------------------------------	----------------------	--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

2. Točka 43 Dodatka 4 k Prilogi XI se nadomesti z naslednjim:

„43	Sistemi za preprečevanje škropljenja	Direktiva 91/226/EGS					x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
-----	--------------------------------------	----------------------	--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

3. Za Dodatkom 5 in pred „Obrazložitev pomena črk“ se doda naslednji Dodatek 6:

„Dodatek 6

Priklopniki za prevoz izrednega tovora

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	Priklopnik kategorije O ₄
3	Posoda za gorivo/zaščita pred podletom	Direktiva 70/221/EGS	X
4	Prostor za pritrditev registrske tablice na zadnji strani	Direktiva 70/222/EGS	X
5	Krmilje	Direktiva 70/311/EGS	X
9	Zavore	Direktiva 71/320/EGS	X
10	Radijske motnje (elektromagnetna združljivost)	Direktiva 72/245/EGS	X
18	Tablica proizvajalca	Direktiva 76/114/EGS	X
20	Vgradnja svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav	Direktiva 76/756/EGS	A + N
21	Odsevniki	Direktiva 76/757/EGS	X
22	Gabaritne, prednje pozicijske, zadnje pozicijske, zavorne, bočne svetilke in svetilke za dnevno vožnjo	Direktiva 76/758/EGS	X
23	Smerne svetilke	Direktiva 76/759/EGS	X
24	Osvetlitev zadnje registrske tablice	Direktiva 76/760/EGS	X
28	Zadnje svetilke za meglo	Direktiva 77/538/EGS	X
29	Žarometi za vzvratno vožnjo	Direktiva 77/539/EGS	X
36	Ogrevalni sistemi	Direktiva 2001/56/ES	N/A
42	Bočna zaščita	Direktiva 89/297/EGS	A
43	Sistemi za preprečevanje škropljenja izpod koles	Direktiva 91/226/EGS	A

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	Priklopnik kategorije O ₄
46	Pnevmatike	Direktiva 92/23/EGS	I
48	Mase in mere	Direktiva 97/27/ES	X
50	Naprave za spenjanje vozil	Direktiva 94/20/ES	X
63	Uredba o splošni varnosti	Uredba (ES) št. 661/2009	P/A"

4. „Obrazložitev pomena črk“ se spremeni:

(a) Točka L se nadomesti z naslednjim besedilom:

„L: Uporaba je omejena samo na sedeže za običajno uporabo med vožnjo. Na zadnjih sedežih se zahtevajo vsaj pritrdišča trebušnih pasov. Sedeži, ki se ne uporabljajo med vožnjo, morajo biti jasno označeni bodisi s piktogramom bodisi znakom z ustreznim besedilom.“

(b) Za točko N/A se vstavi naslednja točka:

„P/A: Ta regulativni akt se delno uporablja. Natančno področje uporabe je določeno v izvedbenih ukrepih Uredbe (ES) št. 661/2009.“

(c) Za točko H se vstavi naslednja točka

„I: Pnevmatike morajo biti homologirane v skladu z zahtevami iz Pravilnika UN/ECE št. 54, tudi če največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 80 km/h.

Nosilnost se lahko v dogovoru s proizvajalcem pnevmatik prilagodi glede na največjo konstrukcijsko določeno hitrost priklopnega vozila.“
